

ALİ ULVİ KURUCU – HÜSEYİN ÜZMEZ
YAŞANMIŞ İBRET LİK BİR HATIRA

Mekke'ye ilk defa 1979 yılında gitmişim. “**Kabe Baskını**” olarak isimlendirilen olaylar yeni olmuş; izleri henüz silinmemişti. Mescid-i Haramda, Suudluların bile vaaz etmesine müsaade edilmediği, çok sıkı denetimlerin olduğu günler. Rehber öğretmen olarak 35 kişilik İst. İHL öğrencileri ile beraberdik. Bu gezimiz benim açımdan unutulmaz olaylar ve yaşanmışlıklarla dolu bir gezi olmuştu. Ali Ulvi Kurucu Hocayı, Erzurumlu Hattat Mustafa efendiyi, Muhammed Ali Sabuni'yi, Muhammed Kutub'u vb bir çok önemli şahsiyeti tanıma fırsatı bulmuş, sohbetlerini dinlemiştik.

Bu umre gezisini, çok zor şartlarda karayolu ile gerçekleştirilmiş, Suriye üzerinden gitmiş, Küveyt ve Irak üzerinden dönmüştük. Henüz 25-26 yaşlarında tecrübesiz bir genç olmama rağmen, o gün becerip yaptıklarına bakınca, bugün ben bile hayret ediyorum.

Dönünce hatıralarımı daktilo ile yazmış, kapak grafiği ve cildini de kendim yaparak arşivime koymuştum. Merak edenler şu linkten bakıp okuyabilirler: 📌

<https://haremeyn.com/tr/sayfa/ahmet-ziya-hocanın-ilk-umre-ve-ortadogu-gezisi-hatiralari-1980m-1400h>

Bu gezimiz esnasında, Mekke Üniversitesi talebe kabul işleri bölümüne dilekçe ile müracaat etmiş; öğrenci olarak kabul edilmem için yazılı dilekçe vermişim. Döndükten sonra Bilecik/Gölpazarı'na müftü olarak tayinim çıkınca, İmamlık ve öğretmenlik görevimden ayrılıp yeni tayin edildiğim görev yerime giderek görevime başlamışım. Sanki içime doğmuş gibi, Mekke Üniversitesinden davet gelecek umudu ile çocuklarımı Gölpazarı'na götürmedim. Ramazan ayında başladığım yeni görevime çok hızlı ve fırtına gibi başlamışım. Hafta sonları İstanbul'a çocuklarımın yanına dönüyor; akrabalarımı da ziyaret ediyordum. Gölpazarı'da yaptığım işlerle ilgili haberleri İstanbul'da akrabalarından duyunca yaşadığım şaşkınlığı hiç unutamam. Gölpazarı yaygın şapka giyilen bir yer, imamların nerede ise tamamı, başında şapka ile dolaşıyordu. Bu durum o bölgede görev yapmış bir savcının dayatması, baskısı sonucu ortaya çıkan korku ile yerleşik hale gelmişti. Savcının yaptığını ben bozmak ve kaldırmak istiyordum. Dönem terörün zirvede olduğu bir dönem, ilçede terör estiren gençlerin lideri, benim çok yakın köylüm olan bir ailenin çocuğu, babamla dostlukları olan bu aile reisi Abdullah amca beni her gün gelip müftülükten alıyor; zorla iftara götürüyordu. Çevreden bunu görenlerin yaşadığı şaşkınlığı ben çok sonraları öğrenecektim. Belediye Başkanı AP li ve her gittiği yere beni de götürüyor. Solcularla sağcılar arasında mekik dokuyordum. Ben durumun farkında olmayacak kadar tecrübesiz bir gencim. Camide vaaz ederken şapka ile, temizlik yapamama sıkıntısı yüzünden, namaz kılmanın doğru olmayacağını söyledim. Namazdan sonra Belediye Başkanı ile bir açılışa gittik; orada camideki uyarımı hatırlatarak şapkaları bir daha kullanmamak üzere, topluluktan söz vermelerini istedi Belediye Başkanı, daha da ileri giderek şapkalarını oracıkta toplu olarak yaktırdı. Evet ben bir şey söylemedim ama böyle bir suç gündeme gelince, suçun Belediye Başkanına değil bana yakıştırılacağı muhakkaktı. Sözü uzatmadan hemen söyleyeyim; dosyam çok kabarıktı; 1980 asker darbesinin yolda olduğundan habersiz, dolu dizgin gidiyordum. Gelecekte habersiz saf bir Anadolu genci olarak Gölpazarı'nda fiilen kaldığım 6-7 ay içerisinde yaptıklarım ayrı bir yazı konusudur. Burada sözü uzatmak istemiyorum. Hafta sonu İstanbul'a döndüğüm bir gün adresime ulaşan bir davet ile Mekke Üniversitesinde öğrenci olma isteğimin onaylandığını, bilet ve vize için gerekli

evrakların da gönderildiğini gördüm. İşlemleri için gereken nazırlığı çok seri bir şekilde yaparak vizemi ve biletimi aldım.

Çocuklarımı İstanbul'dan alıp Of'taki köyümüze, anne ve babamın yanına bıraktım. Köye gitmişken yakın köylümüz ve çok değerli Hocam M.Rüştü Aşikkutlu Hocamın ziyaretine gittim. Hasta yatağına yatıyor konuşmakta zorluk çekiyordu. Mekke'ye gideceğimi bildirip vedalaşarak ayrılmak istedim; eli ile işaret edip oturmamı istedi. Oturup diğer misafirlerin çıkmasını bekledim. Herkes çıkınca beni yanına çağırıp duyacağım bir sesle, ben çok hacca gittim ama hiç umreye gitmek nasip olmadı; dedi. Sen gidip umreni yaptıktan sonra bana bir mektup yaz ve umredeki bana ayrıntılı bir şekilde yaz dedi. Tamam hocam dedim; biraz daha bekledim; şimdi gidebilirsin deyince elini öperek duasını aldım ve ayrıldım. Ne hazindir Mekke'ye gitmek üzere Cidde'ye uçma nazırlığı yaparken hocamın vefat haberini öğrendim. Mekke'ye giderken bu hüznle yola çıkmıştım.

İstifa dilekçemi hazırlayıp Ankara'ya gitmeden, İst. YiE gidişim ve Bekir Topaloğlu ile görüşmem sonunda onun tavassutu ile İstifa etmeden, maaşlı mezun olarak resmen gönderilişimi ayrıca yazdığım için burada tekrarlamayacağım.

05 Eylül 1980 de Suud Hava yolları ile Cidde üzerinden Mekke'ye gittim. Bir hafta sonra 12 Eylül 1980 askeri darbesi oldu. Allah bana merhamet etmiş; muhtemel sıkıntılardan beni korumuş; Mekke yolunu açmıştı. Bu gidişin dönüşü 41 yıl sonra olacaktı.

Umre için İlk gidişim üzerinden henüz bir yıl bile geçmemişti. Hafızam canlı, rotam belli, planım hazır. Hiç vakit kaybetmeden kaydımı yaptırdım ve diğer Türk talebeleri beraber kaldıkları halde ben Araplarla beraber kalmayı tercih ettim. Müftülükten istifa etmemiş, Başbakanlık oluru ile maaşlı mezun olarak Mekke'ye resmen gönderilen ilk ve tek talebe olmuştum. Elimdeki görevlendirme yazısında müsteşar Hasan Celal Güzel ve Başbakan Süleyman Demirel'in imzası vardı. Bu sebeple talebeler için kapalı olan bazı kapılar benim için açıktı. Çok kısa bir süre sonra, Mekke Ümmül Kura Üniversitesi rektörünün himayesi ile Haremi Şerifin ikinci katında, cuma günleri Türk işçilerine vaaz etmek üzere izin verilenler arasında ben de vardım. Bir taraftan Türk işçilerinin toplu çalıştığı şirketlere gidip işçilerle sohbet ediyor; diğer taraftan da Cuma günleri Haremi Şerifte Türk işçilerine vaaz ediyordum.

İlerleyen yıllarda işçi sohbetlerinde olduğum bir gün, nasıl oldu ise söz dönüp dolaştı Hüseyin Üzmeze geldi. Allah için tavır koyma ve risk üstlenme konusunda, tanımadığım bilmediğim, sadece hikayesini okuduğum Hüseyin Üzmez misalini verince, sohbetten sonra işçiler etrafımı sardı ve hocam, masrafları bize ait olmak üzere Hüseyin Üzmez'i davet edip Mekke'ye getirmeni istiyoruz; dediler. Beklemediğim böyle bir talep karşısında şaşırılmış, ne diyeceğimi bilememiştim. Çünkü Hüseyin Üzmezi tanımam bilmem, sadece Akit gazetesinde köşe yazarı olduğunu biliyorum. Karedenizlilik damarım üzerimde idi; olmaz, yapamam demedim. Araştırıp size bilgi vereyim dedim. Bir müddet sonra İstanbul'a izine gelmiş, Hüseyin Üzmez'in ev telefonunu sorup soruşturarak bulmuştum. Telefonu çevirdim; karşıma Hüseyin Üzmez çıktı; kendimi tanıtip olayı olduğu gibi anlattım; birden Allah'ü Ekber diye bir ses duydum ve ses kesildi. On onbeş yirmi saniye sessizlikten sonra tekrar Hüseyin ağabeyin sesini dudum. Meğer bu arada şükür secdesi yapmış. Kardaş bir daha söyle benden ne istiyorsun dedi. Ben sanki olumsuz bir hava hissetmiş gibi hem isteğimi tekrarladım; hem de masraflarını bizim üstleneceğimizi bildirdim; bir şey söylemesine fırsat vermeden, gelir misin ağabey dedim. Bu nasıl soru, Mekke'ye davet edilenin gelmeme hakkı olur mu, sürünerek gelirim dedi ve ağladığını hissettim. Her ikimizde duygu seline kapılmıştık. Toparlandıktan sonra pasaportunuz var mı dedim. Hayır, ben hiç yurt dışına çıkmamış bir insanım, ilk yurt dışına çıkışım Mekke için olmasına çok dua etmiştim. Allah dualarımı kabul etti; çok sevinçliyim dedi.

Yazıyı çok uzatmamak için teferruatları atlıyorum. Hüseyin ağabey pasaport çıkardı; hazırlıklarını yaptı ve biletlerimizi alıp beraber uçağa binerek Cidde üzerinden Mekke'ye gittik; umreyi beraber yaptık ve kendisini otele yerleştirip dinlenmesini sağladım. İşçilerle buluşup sohbet etmesi için gereken planlama ve hazırlık yapılmıştı. Unutulmaz bir buluşma ve sohbet oldu. Mekke'deki günler bitmiş beraber Medine'ye gitmiştik. Bir taraftan Mescid-i Nebî'de namazlarımızı kılıyor; diğer taraftan ziyaretine gideceğimiz insanlarla ilgili planlar yapıyordum. Ali Ulvi Kurucu Hocamızı telefonla arayıp Hüseyin Üzmez ile beraber ziyaretine gitmek istediğimizi bildirip uygun vaktini sordum. Şu bizim meşhur Hüseyin Üzmez mi diye sordu. Hocam Konya'da da bir Hüseyin Üzmez varmış; o değil dedim. Ali Ulvi Hoca'mızın Malatya'lı Hüseyin Üzmezi tanıyabileceğini hiç düşünmemiştim. Ahmet Emin Yalman'a Allah için kurşun sıkın Hüseyin Üzmez değil mi diye sorunca, evet o dedim. Sübhanallah, ölmeden önce onunla görüşmek de varmış nasipte, onunla görüşmeyi çok hayal etmiş; çok arzu etmişim. Demek Medine'de nasip oluyor. Heyecanlandım; beni fazla bekletmeyin dedi. Duyduklarım bende de merak uyandırmış, zevkli bir karşılaşma olacağını hissetmişim. Hemen arabamıza atlayıp Hocamızın evine gittik. Bizi kapıda karşıladı. Öyle bir karşılama, kucaklaşma oldu ki dakikalar sürdü. Hepimiz duygulanmış merakla beklediğimiz sohbetin başlaması için salona geçip oturmuştuk. Hüseyin Üzmez Ağabeyin, Ahmet Emin Yalman'ı vurmaya nasıl planladıklarını, planı nasıl uyguladıklarını anlatmasından önce, hocamız haberi radyodan dinlediğinde yaşadığı heyecan ve duygularını anlattı. Olay esnasında 17 yaşında olan bu genci çok merak ettiklerini, günler geçtikten sonra ancak biraz bilgi alabildiklerini söyledi.

Hüseyin Üzmez Ağabey bu duyguları o günlerde yaşayanların çok fazla olduğunu, Necip Fazıl'ın tutuklanıp onlarla beraber aynı koşuğa hapis yatışını, Üstad Said-i Nursi'nin her ay kendisine özel bir kurye ile 50 TL para yolladığını, Ahmet Emin Yalman'ın kendisi ile görüşme isteğinde, Üstad Said-i Nursi'ye haber yollayıp görüşünü aldıktan sonra karar verdiğini ve diğer merak edilen ayrıntıları anlattı. Öbür dünyadan gelmiş bir dost ile görüşmüş kadar heyecanlı ve hoş bir sohbet oldu. Duygulu anlar yaşadık. Ali Ulvi Kurucu Hoca, yıllardır görüşmeyi hayal ettiği genci yaşlandıktan sonra görebilmişti. Yemek ikramından sonra vedalaşırken de duygu seli yaşadığımız bir gün olarak hafızama yer etmiş bu hatırayı, **altı yaşında evlendirilen kız** iddialarının tartışıldığı şu günlerde, merhum Hüseyin Üzmez ağabeye 83 yaşında iken atılan iftira sonucu yaşadığı yargı ve medya zulmünü anlatan Av.Bülent Demir Beyin videosunu dinleyince hatırladım ve yazdım. Rabbim Ali Ulvi Kurucu ve M.Rüştü Aşikkutlu Hocalarımıza ve Hüseyin Üzmez ağabeyimize rahmet ve mağfireti ile muamele eylesin; bizleri ve sevenlerini de cennetinde buluştursun. Merhum Hüseyin Üzmez ağabeye yaşatılan yargı ve medya zulmünü, Rabbim Gümüşel ailesine yaşatmasın.

14/12/2022

Ahmet Ziya İbrahimoglu

Hüseyin Üzmeze Yapılan Yargı ve Medya Zulmü İçin 📌

<https://youtube.com/watch?v=Yt79J1hZQe4&feature=share>

Hüseyin Üzmez'in Hayatı İle İlgili Ayrıntılı Bilgi İçin, 📌

https://tr.m.wikipedia.org/wiki/Hüseyin_Üzmez